

Mamm(i)a klíma

PÁRATLAN OLDAL - LXX. évfolyam, 22. szám, 2026. május 29.

Vészhelyzet van, polgártársak, de most tényleg. Európában az intenzív klímaváltozás egyik legszemléletesebb illusztrációja Magyarország, az elsivatagosodás jeleivel, azzal, hogy a fenyvesek mérete az elmúlt húsz évben az ötödére csökkent. Az embernél veszedelmesebb új „ellenséget” nem a zöldek találták ki, ellene sem a rendeleti kormányzás, sem a TEK bevetése nem tűnik hatékonynak, diplomáciai érzéke a nullával egyenlő, nem tárgyal, csak terjeszkedik. Idecsalogatta a klímaváltozás a turistákkal együtt az olajfát is, ami pozitív példa, de a lucfenyőtől lassan elbúcsúzhatunk. A Balaton mediterráneumhoz „csatlakozása” átírja az aktuális kis állat- és növényhatározót, szaporodik a vidranéesség, az érdes tócsagaz meg a tüskéshínár pedig imádja az alga társaságát a tóban, a fürdőzők ellen pedig roppant hatásosan tud védekezni.

Felbukkant már a kaukázusi medvetalp, és a még ennél is veszélyesebb – a trópusokon, Dél-Amerikában és Észak-Amerika déli részein honos – manszanilyafa is. Robinson az elsők közt arra tanította meg Pénteket, hogy a 15 méteres fa közelébe se menjen, ha pedig almaszerű termését megkóstolja, többé garantáltan nem fog bűnbe esni. Zalában intenzíven terjed egy, a zellerfélék családjába tartozó gyomnövény, a bürök, avagy „bolondpetrezselyem” is. Ennek a főzetét kellett Szókratésznek meginnia, a háborúban szanitéccként szolgáló Agatha Christie regényeiben pedig fontos főszereplő – a mérgek között. Hogy a klimatizált parfümfelhőben élő embereknek segítség-e, ha tudják, hogy a magát petrezselyemnek, méteres ártatlan gyomnövénynek „álcázó” foltos bürök az „egérvizelet-szagáról” ismerhető fel, az véleményes. De a remény hal meg utoljára.